

ביקורת || הארץ || עוזי צור || 14.03.2014

יערה צח: "מניקור פדיקור". אוצרת: נוגה דוידסון, גלריה Rawart, תל-אביב

היעלמות וההעלמה הן חלק הארי במיצב המעולה והמגובש של יערה צח. כקו אופק לתערוכה כולה משמש רוכסן המבתר את "קיר המזרח" בגובה העיניים. אם תפתח אותו עד סופו יתגלו קרביו של הקיר כקרביים של הגוף האנושי, אך בעודו רכוס הוא תג של "קוליות" מתמשכת, אצילית. כמשקל נגד מרחף מעט מעל פני הקרקע כדורסל, שכל מה שנשאר ממנו הם מתאריו הנבולים האניגמטיים. שרשרת של מתארי כדורסלים תלויה על וו כנגד לובן הקיר הצפוני.

מכסה של סיר מפיירקס נופץ והונח על הרצפה כנזר בריאה של יופי נמוג, פגיע ופוצע. לא רחוק משם מונח חישוק הפלדה כהילה שרוקנה מתוכן, ורחוק עוד יותר מונחים שברים בודדים כסהר מנותץ, כתכשיט ראשוני שורט. על הקיר מרחף לוח שיש כהה ומלוטש, שחרוטה בו המלה - "Curtain" כניגוד בין רכותה הקטיפתית של משמעות המלה לנוקשותו הצוננת של החומר שבו הונצחה; כמצבה למשמעות המלים כולן. ובניגוד לשניהם, בפינה, בוהקת כתובת הנאון "מניקור פדיקור". היא מנותקת מסביבתה, מהקשרה, משימושה, כתג עקר של יופי נמוך, המאיר באורו הכחלחל את רצינותו הסגפנית, המעלימה, של המיצב כולו.